

(זה שיק לפרש נחן)

ויבן נח מזבח (בראשית ח). מה זה ויבן נח? אלא נח איש צדיק. ויבן מזבח, זו ה捨ינה. הבניין שלוי בין, שהוא העמוד האמצעי. ויקח מכל הבהמה הטהורה. בהמה למעלה ועופף למיטה, מה בהמה למעלה? אלא בהמה זה השור העלויון, שנאמר האדם העלויון שלמעלה, שנאמר בו מקרון מפריס. ופרשוكة מקרון בתיוב. שקרן אמרת קיתה לו במצחו, וזה קרבן היובל, שמןנו קרבן פנוי משה.

השור הזה הוא פר. פר הוא דין, עם ר' געשה פור, רחמים סליחה, ועל שם נקרא צום כפור. מה זו כי בתוספת פור? אלא זה בתר מלכות. בא וראה, אין捨ינה שלא נעשית בתר לאotta שלמטה ממנה. ומשום זה捨ינה העלויונה היא בתר מלכות, ומלכות נקראת צום שלה, היא המלכות (כפור). ומלכות נקראת צום כפור. מהצד של האם העלויונה היא צום, אבל מצדו של העמוד האמצעי נקראת אבל. לחם אבירים אבל איש, והוא שגאמר בו ר' איש מלחה. ומפני באן האיש? אלא זו מ' פתיחת מבפנים שבאה אבלו את המן מ' שנה. אבל ס' היא העולם הפה, שאין בו אכילה ושתייה, וכל הפשירות נקראו צומות בה, ומשום זה הקרבות שמתעלמים, שהם תפלוות ובקשות. היא捨ינה הפתיחה. וההוא שגהנה מפנה, שהוא העמוד האמצעי, מרים כל קרחות של הקרבות ומרקיב אותם לאב ולאם. וזה שפטוב (בראשית ח) וירח ה' את ריח הניחת. לא בטור אבל את ריח הניחת, זו היא.

(זה שוק לפרש נח)

ויבן נח מזבח (בראשית ח ס). מי ייבן נח. אלא בנינה דיליה בין דאיו עמוֹדא דאמצעיתא. ויקח מפל הבהמה הטהורה. בהמה לעלא ועופף למתפא, מי בא בהמה לעלא. אלא בהמה דא שור עלאה דאקריב אדם עלאה דלעלא, דאטרם ביה (תהלים סט סכ) מקרון מפריס. ואוקמוּה מקרון כתיב, קרן אחת הויה במצחה. והאי קרן היובל דמנה קרבן פנוי משה.

שור דא איהו פר. פר איהו דינא עם ר' אתעביר פור רחמי סליה וועל שם אקרי צום בפור. מי כי בתוספת פור. אלא דא בתר מלכות. תא חזי לית捨ינה דלא אתעבידת בתרא להו דלמתפא מנה. ו בגין דא捨ינה עלאה איהי בתר מלכות. ומלכות אתקראיית צום דיליה איהי מלכות (כפור). ומלכות אתקראיית צום כפור. מסתרא דאמצא עלא איהי צום, אבל מסטרא דעמוקא דאמצעיתא אתקראיית אבל.

לחם אבירים אבל איש (שם עח כה). ההוא דאטרם ביה (שמות טו ס) ה' איש מלחה. ומאנ הכא (ד' קלח ע"א) איש אלא דא מ' פתוחה מלגאו דביה (שמות טז לה) אבלו את המן ארבעים שנה. אבל ס' איהי עלמא דאתמי, לית ביה אכילה ושתייה, וכל ספирן אתקראי צומות בה. בגין דא קרבני דמתעלין דאנון צלוטין ובעותין איהי捨ינה מנה. וההוא אתהני מנה דאייהו עמוֹדא דאמצעיתא, ארוח כל ריחין דקרבני וקריב לוז לגבי אבא ואמא. הדא הוא דכתיב (בראשית ח כא) וירח ה' את ריח הניחת, לא כתוב אלא לא בחרב אלא את ריח הניחת דא איהי.